

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 9 augustus 1995 door de Minister-President, Minister van Financiën, Internationale Betrekkingen, Gezondheid, Gezin en Bejaarden, Sport en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap "zur Regelung der Anwerbung und der Laufbahn der Beamten des Ministeriums der Deutschsprachigen Gemeinschaft", heeft op 5 december 1995 het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit strekt ertoe een aantal aspecten van het administratief statuut van het personeel van de diensten van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap te regelen. Het bevat met name bepalingen in verband met :

- de personeelsformatie (hoofdstuk I);
- de werving en de stage van het statutair personeel (hoofdstuk II);
- de evaluatie van de ambtenaren (hoofdstuk III);
- de bevorderingen van de ambtenaren (hoofdstuk IV).

Het ontwerp bevat voorts enkele bepalingen met betrekking tot de organisatie van het voornoemde ministerie. Het regelt inzonderheid de samenstelling, de opdrachten en de werking van de directieraad (artikel 6, §§ 1 en 2), evenals de opdracht van de secretaris-generaal van het ministerie (artikel 6, § 3).

Andere aspecten van de rechtspositieregeling van het personeel komen in het ontwerp niet aan bod. Dit is o.a. het geval met de rechten en de verplichtingen van de ambtenaren, de tuchtregeling, de administratieve standen, de verlofregeling en de beëindiging van het dienstverband. Overeenkomstig artikel 64 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en

.../...

van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiek-rechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (hierna : A.P.K.B. (1)), blijven de voornoemde aspecten van het administratief statuut vooralsnog geregeld door het federale ambtenarenstatuut zoals het van kracht was op 7 maart 1992.

2. De Regering van de Duitstalige Gemeenschap vindt de bevoegdheid om de ontworpen regeling vast te stellen in hoofdzaak in artikel 54 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, welke bepaling artikel 87, §§ 3 en 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen van overeenkomstige toepassing verklaart op de Duitstalige Gemeenschap (2).

Het voornoemde artikel 87, § 3, verleent de Gemeenschappen en de Gewesten de bevoegdheid om de regeling vast te stellen die betrekking heeft op het administratief en geldelijk statuut van hun vast, tijdelijk en hulppersoneel, met uitzondering van de pensioenregeling (3).

Luidens het voornoemde artikel 87, § 4, dienen de Gemeenschappen en de Gewesten, bij het vaststellen van het

(1) Zie artikel 72 van dat koninklijk besluit van 26 september 1994.

(2) Voor de overige bepalingen die de rechtsgrond voor het ontwerp vormen, zie opmerking 1 bij de aanhef, hierna.

(3) Inzake de pensioenregeling is het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het vast, tijdelijk en hulppersoneel van het Rijk.

statuut van hun personeelsleden, de bij koninklijk besluit aangewezen algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het rijkspersoneel in acht te nemen welke van rechtswege van toepassing zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, met uitzondering van het personeel bedoeld in artikel 24 van de Grondwet.

Het meergenoemde artikel 87, § 3, is in werking getreden op 7 maart 1992, d.i. de datum met ingang waarvan het in artikel 87, § 4, bedoelde A.P.K.B. uitwerking heeft (artikel 18, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 juncto artikel 73, § 1, van het A.P.K.B.).

3. Zoals hiervoren onder 1 werd opgemerkt, beoogt het ontwerp geenszins een volledig administratief statuut voor de personeelsleden van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap vast te stellen. Het komt integendeel slechts gedeeltelijk in de plaats van de op 7 maart 1992 geldende federale rechtspositieregelingen.

De aldus in het ontwerp gevolgde werkwijze brengt mee dat de ontworpen regeling niet geheel voldoet aan de eisen van duidelijkheid, consistentie en eenheid welke aan regelgeving worden gesteld. Om redenen van toegankelijkheid en duidelijkheid van de ontworpen rechtspositieregeling, verdient het aanbeveling dat de op de betrokken personeelsleden toepasselijke bepalingen in één enkel besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap zouden worden samengebracht. In dat besluit zouden overigens ook de ontworpen regelingen met betrekking tot het geldelijk statuut, de hiërarchische indeling van de graden en de aan

.../...

die graden verbonden weddeschalen kunnen worden opgenomen, welke samen met het onderhavige ontwerp-besluit aan de Raad van State zijn voorgelegd (1).

4. Onverminderd de voorgaande opmerking kan de structuur van het voorliggende ontwerp worden verbeterd. Zoals reeds eerder werd opgemerkt, bevat het ontwerp immers niet alleen bepalingen in verband met het personeelsstatuut sensu stricto, maar ook regelingen die de organisatie van het ministerie betreffen, inzonderheid de in artikel 6 van het ontwerp opgenomen bepalingen in verband met de directie-raad en de secretaris-generaal en de in de artikelen 26, eerste en tweede lid, en 36, § 3, opgenomen bepalingen betreffende de commissie van beroep.

In het licht van die vaststelling verdient het aanbeveling het ontwerp in de eerste plaats te vervolledigen met een bepaling betreffende het toepassingsgebied ervan. Die bepaling kan als volgt worden geredigeerd :

"Dit besluit is van toepassing op het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap en op het personeel ervan".

Deze bepaling zou bij voorkeur het eerste artikel van het ontwerp moeten vormen, onder een hoofdstuk I met als opschrift "Toepassingsgebied".

(1) Over die ontwerpen geeft de Raad van State heden respectievelijk de adviezen L. 24.680/8, L. 24.608/8 en L. 24.609/8.

In een hoofdstuk II met als opschrift "Organisatie en werking van het ministerie", kunnen dan voorts de bepalingen worden opgenomen met betrekking tot de oprichting, samenstelling, bevoegdheid en werking van de directieraad en van de commissie van beroep, evenals bepalingen in verband met de bevoegdheden van de secretaris-generaal.

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, dienen de volgende hoofdstukken van het ontwerp vanzelfsprekend te worden vernummerd.

5. In het ontwerp worden talrijke bepalingen van het A.P.K.B. herhaald of geparafraseerd.

Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling (1) dient weliswaar vanuit wetgevingstechnisch oogpunt principieel te worden afgeraden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze immers overbodig op het normatieve vlak aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

(1) De bepalingen van het A.P.K.B. zijn immers krachtens artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen "van rechtswege van toepassing" op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten.

In casu kan men nochtans begrip opbrengen voor de gevolgde werkwijze. Het komt immers de leesbaarheid van de reglementering ten goede indien het geheel van de regelen die de rechtspositieregeling van het personeel vormen, in één enkel besluit worden samengebracht (zie ook de opmerking 3 hiervoren). Men dient er dan evenwel zorg voor te dragen dat de uit het A.P.K.B. overgenomen bepalingen herkenbaar worden gehouden, bijvoorbeeld door in het ontwerp telkens de verwijzing naar de betrokken bepaling van het A.P.K.B. op te nemen.

6. Verscheidene bepalingen van het ontwerp leggen de formele motivering op van beslissingen die door de overheid worden genomen (bijvoorbeeld de artikelen 11, § 3, 42, tweede lid, en 43).

Met betrekking tot die bepalingen moet een soortgelijke opmerking worden gemaakt als die welke hiervoren sub 5 werd geformuleerd.

De algemene verplichting om eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk te motiveren, volgt immers reeds uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen.

Gelet op die door een hogere norm gevestigde verplichting - welke overigens zowel voor positieve als voor negatieve beslissingen geldt - is het, om de hiervoren sub 5 vermelde redenen, af te raden in een lagere norm diezelfde verplichting te bevestigen.

.../...

Dit geldt in casu des te meer daar de omstandigheid dat slechts voor bepaalde beslissingen de formele motivering wordt opgelegd, aanleiding zou kunnen geven tot onterechte a contrario-redeneringen volgens welke de beslissingen waarvoor in het ontwerp geen motiveringsverplichting wordt opgelegd, niet formeel zouden moeten worden gemotiveerd.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift.

Vermits het ontwerp, naast eigenlijke rechtspositieregelingen, ook bepalingen bevat in verband met de organisatie van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap, ware het juister het opschrift van het ontwerp als volgt te redigeren :

"Besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap houdende organisatie van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap en regeling van de aanwerving en van de loopbaan van de ambtenaren".

Aanhef.

1. Zoals hiervoren (algemene opmerking 2) werd gesteld, vindt de ontworpen regeling in de eerste plaats rechtsgrond in artikel 54 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, welke bepaling immers artikel 87, §§ 1 tot 4,

.../...

van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980 van overeenkomstige toepassing verklaart op de Duitstalige Gemeenschap.

Voor de bepalingen van het ontwerp waarbij opdrachten van bevoegdheid worden gegeven aan "de Minister bevoegd inzake openbaar ambt", moet de rechtsgrond bovendien worden gezocht in artikel 51 van de voornoemde wet van 31 december 1983 : die bepaling verklaart immers artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 van overeenkomstige toepassing.

In zoverre het ontwerp bepalingen bevat die betrekking hebben op de administratieve en begrotingscontrole (1), vindt het ten slotte rechtsgrond in artikel 60bis van de wet van 31 december 1983 : die bepaling verklaart artikel 51 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten van overeenkomstige toepassing op de Duitstalige Gemeenschap.

Men redigere het eerste lid van de aanhef derhalve als volgt :

"Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 51, gewijzigd bij de wet van

(1) Inzonderheid in de mate dat het ontwerp het krachtens artikel 64 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 vereiste akkoord van de Minister tot wiens bevoegdheid het algemeen bestuur behoort afschaft, door de opheffing van die bepaling.

16 juli 1993, 54, gewijzigd bij de wetten van 18 juli 1990 en 16 juli 1993, en 60bis, ingevoegd bij de wet van 18 juli 1990;".

2. De datum van het protocol waarnaar wordt verwezen in het derde lid van de aanhef is "29 december 1994".

3. De Duitstalige Gemeenschap heeft tot nog toe geen gebruik gemaakt van de haar door de gecombineerde bepalingen van artikel 60bis van de wet van 31 december 1983 en van artikel 51 van de bijzondere financieringswet verleende bevoegdheid om een eigen algemene regeling vast te stellen inzake de administratieve en begrotingscontrole. Bij ontstentenis daarvan zijn, krachtens de gecombineerde bepalingen van artikel 86, § 1, van de wet van 31 december 1983 en van artikel 71, § 2, van de bijzondere financieringswet de terzake geldende federale regels van toepassing.

Overeenkomstig artikel 14, 1^o, b), van het aldus van toepassing zijnde (1) koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole, dient over het voorgelegde ontwerp van besluit het voorafgaande advies te worden ingewonnen van de inspecteur van financiën.

(1) Zie het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 16 november 1994 (B.S., 17 januari 1995, p. 1062).

Volgens de gemachtigde ambtenaar werd dat advies niet gevraagd omdat reeds het akkoord was verkregen van de Minister bevoegd voor Begroting.

Het advies van de inspecteur van financiën, enerzijds, en het begrotingsakkoord, anderzijds, zijn evenwel twee te onderscheiden vormvoorschriften. Dit wordt bevestigd door artikel 22 van het voornoemde koninklijk besluit van 16 november 1994 dat de vermelding van het vervuld zijn van beide vormvereisten in de aanhef van het besluit verplicht maakt.

Zolang de Duitstalige Gemeenschap terzake geen eigen regeling vaststelt waarbij niet langer het advies van de inspecteur van financiën wordt voorgeschreven, dient dat advies derhalve te worden gevraagd en moet ernaar worden verwezen in de aanhef van het ontworpen besluit.

4. De vierde aanhefverwijzing moet worden aangevuld met de datum van het begrotingsakkoord.

Artikel 3.

1. Met betrekking tot de in paragraaf 1 van dit artikel bedoelde personeelsformatie geeft de Regering delegatie aan zichzelf. Dit is overbodig. Ofwel voegt de Regering deze personeelsformatie als bijlage bij het ontworpen besluit (zie algemene opmerking 3 in verband met het samenbrengen van de gehele rechtspositieregeling in één

.../...

enkele tekst), ofwel schrappe men de woorden "aangenomen door de Regering".

2.1. Wat paragraaf 2 betreft, moet erop worden gewezen dat uit de navolgende artikelen van het ontwerp en uit het eveneens voor advies voorgelegd ontwerp L. 24.608/8 blijkt dat de Regering de niveaus van de personeelsformatie wil aanduiden met Romeinse cijfers. Men vervange dienovereenkomstig in deze paragraaf de Arabische cijfers door Romeinse cijfers.

2.2. In het tweede lid van diezelfde paragraaf 2 schrijve men "De lijst van de diploma's of getuigschriften" in plaats van "De lijst van de diploma's". Men precisere bovendien dat de bedoelde lijst is opgenomen "als bijlage II" bij het koninklijk besluit van 26 september 1994.

2.3. In de lijn van het bepaalde in artikel 72 van het A.P.K.B. verdient het ten slotte aanbeveling, voor de verwijzing naar dat besluit, de omschrijving "koninklijk besluit tot bepaling van de algemene principes" of desgewenst een vaste afkorting (zoals A.P.K.B. in het Nederlands en A.R.P.G. in het Frans) te gebruiken, in plaats van de afwijkende verwijzing "het koninklijk besluit van 26 september 1994".

Artikel 6.

1. Zoals er hiervoren (algemene opmerking 4) werd op gewezen, verdient het aanbeveling de bepalingen van

.../...

artikel 6 van het ontwerp op te nemen in een hoofdstuk met betrekking tot de organisatie van het ministerie.

De logische ordening van de bedoelde bepalingen kan worden verbeterd door achtereenvolgens de oprichting van de directieraad, de samenstelling, de bevoegdheid en de werking ervan te regelen.

De bepaling van artikel 6, § 3, wordt beter in een autonoom artikel ondergebracht.

2. In artikel 6, § 2, eerste lid, schrijve men "bij gelijkheid van gecumuleerde graadanciënniteit" in plaats van "bij gelijkheid van graadanciënniteit".

3. Paragraaf 2 bevat een interne tegenstrijdigheid door, enerzijds, in het eerste lid in fine te bepalen op welke wijze de directieraad geldig kan beraadslagen en beslissen en door, anderzijds, in het tweede lid aan de directieraad op te dragen bij huishoudelijk reglement onder meer het vereiste quorum en de vereiste meerderheid te bepalen. Gelet op artikel 27 van het A.P.K.B. moeten deze regelingen worden toevertrouwd aan de directieraad en dienen de laatste drie volzinnen van paragraaf 2, eerste lid, uit het ontwerp te worden weggelaten.

.../...

Artikel 7.

Dit artikel, dat een bepaling bevat in verband met de berekening van de administratieve anciënniteit, hoort niet thuis in hoofdstuk I van het ontwerp dat betrekking heeft op "Algemene regels en personeelsformatie", doch eerder in hoofdstuk IV dat de "Regeling inzake bevorderingen" bevat.

Artikel 8.

Het tweede lid van dit artikel, luidens hetwelk de wervingsexamens voor betrekkingen van niveau 3 (lees : III) ook opengesteld worden voor ambtenaren van niveau 4 (lees : IV) die geen diploma van het lager secundair onderwijs bezitten, is een overbodige bepaling. Met ingang van 1 december 1994 worden immers geen diplomavereisten meer gesteld voor de toegang tot betrekkingen van niveau 3 (zie artikel 19, eerste lid, 4º, van het A.P.K.B.).

Artikel 9.

Indien wordt ingegaan op de suggestie om de personeelsformatie als bijlage bij het onderhavige ontwerp te voegen (zie opmerking 1 bij artikel 3), dient de lijst van de graden bedoeld in dit artikel uiteraard ook als bijlage bij dit ontwerp te worden gevoegd.

.../...

Artikel 21.

De inleidende zin wordt beter als volgt geredigeerd :

"Het stageverslag houdt een evaluatie in van de kandidaat welke steunt op de volgende criteria :

- 1° ...;
- 2° ...;
- 3° ...;
- 4° ...".

Artikel 25.

Aangezien de in het tweede lid van dit artikel bedoelde beroepscommissie wordt ingericht bij artikel 26 van het ontwerp, schrappe men de overbodige woorden "door de Regering opgerichte".

Artikel 26.

Luidens het bepaalde van het eerste lid, in fine, van dit artikel mag geen lid van de directieraad tegelijk lid zijn van de commissie van beroep "behoudens de voorzitter van de commissie van beroep" (in beginsel de secretaris-generaal). Hoewel de commissie van beroep terzake alleen een adviserende bevoegdheid heeft, doet de cumulatie van functies door de voorzitter toch vragen rijzen omtrent de onpartijdigheid van het onderzoek door de commissie van beroep.

Artikel 31.

Volgens dit artikel worden de evaluatiecriteria bepaald door de directieraad. In het licht van, eensdeels, de algemene regels inzake delegatie van verordenende bevoegdheid en, anderdeels, de inleidende zin van artikel 25 van het A.P.K.B. (1), lijkt de wettigheid van die regeling betwist te kunnen worden. Artikel 25, eerste lid, 2°, van het A.P.K.B. laat weliswaar in het midden wie de "vooraf bekendgemaakte lijst van criteria" vaststelt, maar de evaluatie, en meteen de evaluatiecriteria, hebben een zodanige invloed op de loopbaan van de ambtenaar, dat redelijkerwijs moet worden aangenomen dat ze moeten worden vastgesteld door de Regering zelf. Uiteraard kan de Regering hiervoor een voorstel van de directieraad uitlokken.

Indien de bepaling in die zin zou worden aangepast, moeten in artikel 34 van het ontwerp de woorden "die door de directieraad zijn vastgesteld" worden vervangen door "die door de Regering zijn vastgesteld" en moet in de eerste volzin van artikel 37, eerste lid, van het ontwerp de verwijzing naar artikel 31 worden weggelaten.

Artikel 36.

1. Het A.P.K.B. laat de Gemeenschapsregering vrij om de beroepscommissie een adviserende of beslissende taak toe

(1) "Met inachtneming van de hierna vermelde principes bepaalt «het statuut» de regels en de procedure voor de evaluatie van de ambtenaren die in werkelijke dienst zijn".

te bedelen. Uit de ontworpen bepaling blijkt dat de Regering heeft gekozen voor een adviserende beroepscommissie. Gevolg hiervan is dat de directieraad de beslissende instantie is. De laatste volzin van paragraaf 2 wordt daarom beter geredigeerd als volgt :

"Binnen twintig werkdagen neemt de directieraad een definitieve beslissing".

2. Uit de ontworpen paragraaf 3 volgt dat het beslissende orgaan (directieraad) en het adviserende orgaan (beroepscommissie) beide worden voorgezeten door de secretaris-generaal. Met betrekking tot die regeling wordt verwezen naar de opmerking terzake die hiervoren bij artikel 26 werd gemaakt.

Artikel 37.

1. Het ontworpen eerste lid stemt niet overeen met artikel 25, eerste lid, 4º, van het A.P.K.B. in zoverre het voor de ambtenaar van rang I B (bestuursdirecteur) niet voorziet in een evaluatie door onder meer de onmiddellijke hiërarchische meerdere (de secretaris-generaal).

2. De laatste volzin van het tweede lid is niet erg gelukkig geformuleerd. Voor een meer precieze redactie ervan kan inspiratie worden gezocht in de artikelen 828 en 831 van het Gerechtelijk Wetboek.

.../...

Artikel 39.

In tegenstelling tot bijvoorbeeld de zeer strikte regels van artikel 72 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel in verband met de bekendmaking van vacante betrekkingen, volstaat luidens artikel 39 van het ontwerp een schriftelijke oproep tot sollicitaties aan alle toelaatbare kandidaten. Om betwistingen inzake het bewijs van zulke oproep te vermijden, zouden de stellers van het ontwerp er beter aan doen de bekendmaking aan elke in aanmerking komende ambtenaar aan een meer formele regeling te onderwerpen, bijvoorbeeld door te bepalen dat de bedoelde ambtenaren een ontvangstbewijs van de kennisgeving moeten ondertekenen of dat de oproep aangetekend gezonden moet worden aan de afwezige ambtenaren.

Artikel 43.

Men vervange de woorden "het voorstel bedoeld in artikel 41" door "het voorstel bedoeld in de artikelen 41 en 42".

Artikel 45.

In de eerste volzin van dit artikel is ten onrechte sprake van voorwaarden inzake "dienstanciënniteit" waarin het ontworpen besluit zou voorzien. Het ontwerp stelt met

.../...

betrekking tot de bevorderingen uitsluitend voorwaarden vast inzake graad-, rang- en niveau-anciënniteit (1).

Artikel 47.

Men schrijve in het tweede lid "Bezit geen kandidaat de vereiste ..." in plaats van "Bezit geen toelaatbare kandidaat de vereiste ...".

Artikel 51.

Luidens het derde lid van dit artikel mag de directieraad bijkomende voorwaarden voor de overgang naar een hoger niveau opleggen "zoals b.v. de graad en de kwalificatie". Het is niet raadzaam in een normatieve tekst exemplarische opsommingen te geven. In het onderhavige geval verdient het veeleer de voorkeur nauwkeurig te bepalen op welke domeinen de directieraad bijkomende voorwaarden kan vaststellen. Bovendien dienen deze bijkomende voorwaarden, voorzover ze betrekking hebben op "de vereiste vorming", door het statuut zelf te worden bepaald (artikel 24, tweede lid, van het A.P.K.B.).

(1) Zie inzonderheid artikel 41, tweede lid (graad-anciënniteit), artikel 44, tweede lid (niveau-anciënniteit), artikel 47 (ranganciënniteit en anciënniteit in het niveau), artikel 49 (anciënniteit in de graad) en artikel 52 (niveau-anciënniteit).

Artikel 52.

1. Uit de in het eerste lid van dit artikel gestelde toelaatbaarheidsvoorwaarden kan worden afgeleid dat de betrokkene geen bijzondere vorming moet hebben genoten. Artikel 24, tweede lid, van het A.P.K.B. lijkt er nochtans van uit te gaan dat de Regering verplicht is zelf vormingsactiviteiten aan te bieden of te erkennen en vervolgens te bepalen in welke mate of op welke wijze deze vorming medebepalend is voor de deelname aan een bevorderingsexamen voor toegang tot een hoger niveau.

2. Artikel 29, § 2, 1^o, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel staat toe dat de vier jaar niveau-anciënniteit, vereist voor deelname aan een overgangsexamen naar niveau I, verworven wordt in de niveaus II en II+ samen. Uit de gecombineerde bepalingen van de artikelen 52, tweede lid, en 53, derde en vierde lid, van het ontwerp valt niet duidelijk af te leiden of diezelfde regel ook hier geldt. Aangezien evenwel, volgens de vermelde bepalingen van artikel 53, ambtenaren zowel van niveau II+ (vierde lid) als van niveau II (derde lid) aan dit examen mogen deelnemen, zou die regel redelijkerwijs wel moeten gelden.

Vervolgens zou die lijn moeten worden doorgetrokken naar de overgangsexamens voor niveau II+, waaraan immers de ambtenaren zowel van niveau II als van niveau III mogen deelnemen. Voor deelname aan het overgangsexamen naar niveau II+ zou dus de niveau-anciënniteit verworven zowel in

.../...

een graad van rang III.B (zie artikel 53, vijfde lid) als in niveau II in aanmerking moeten komen.

De gemachtigde ambtenaar is het ermee eens dat artikel 52, tweede lid, in die zin moet worden aangepast dat, indien twee niveaus toegang verlenen tot een hoger niveau, de in die twee niveaus verworven anciënniteit mag worden samengeteld.

Artikel 53.

Het tweede en het vijfde lid van dit artikel kunnen beter worden samengevoegd. Men schrijve dan : "De ambtenaren van niveau III mogen deelnemen aan examens voor de overgang naar niveau II. Zij mogen tevens deelnemen aan examens voor de overgang naar niveau II+ voorzover zij ten minste een graad van de rang III.B bekleden".

Artikel 57.

1. Paragraaf 2 van dit artikel kan worden weggelaten indien de inleidende zin van paragraaf 1 als volgt zou worden geredigeerd :

"Wat de rechtspositie van het personeel van het ministerie van de Duitstalige Gemeenschap betreft, worden de volgende bepalingen, zoals ze tot 7 maart 1992 van kracht waren, opgeheven :".

.../...

Indien op die suggestie wordt ingegaan, moet uiteraard het teken "§ 1" vervallen.

2.1. De redactie van de bepaling van paragraaf 1, 1^o, waarbij de opheffing van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 wordt geregeld, zou als volgt kunnen worden vereenvoudigd :

"1^o in het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel :

- a) het eerste deel, bevattende de artikelen 1 tot 6bis;
- b) titel 1 van deel III, bevattende de artikelen 15 tot 39, met uitzondering van de artikelen 22, 23 en 27 (1);
- c) deel IV, bevattende de artikelen 45 tot 48;
- d) deel IVbis, bevattende de artikelen 48bis tot 48sexies;
- e) ...;

enz."

(1) Het zou evenwel de voorkeur verdienen ook deze artikelen op te heffen en de bepalingen ervan, in een aangepaste redactie, in de ontworpen statuutregeling op te nemen.

2.2. Met betrekking tot die opheffingsbepaling van paragraaf 1, 1º, kan nog het volgende worden opgemerkt :

- Deel IVbis van het voornoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937, welk deel betrekking heeft op het onthaal en de vorming van het rijkspersoneel, wordt opgeheven, zonder dat de opgeheven regeling op dienstige wijze wordt vervangen door de bepalingen van het onderhavige ontwerp.

Deze opheffing zou met zich moeten brengen dat ook het koninklijk besluit van 8 augustus 1991 betreffende het onthaal en de opleiding van het rijkspersoneel wordt opgeheven, welk besluit immers aansluit bij de op te heffen bepalingen. Uit artikel 58 van het ontwerp lijkt echter te moeten worden afgeleid dat het voornoemde koninklijk besluit van 8 augustus 1991 wel van toepassing zou blijven. Het ontwerp dient terzake duidelijkheid te verschaffen.

- Deel VIII van het voornoemde koninklijk besluit van 2 oktober 1937, betreffende de anciënniteit en de rangschikking van het rijkspersoneel, wordt opgeheven, zonder dat de opgeheven regeling op dienstige wijze wordt vervangen door de bepalingen van onderhavig ontwerp. Derhalve ontstaat er een juridisch vacuüm wat de precieze berekeningswijze van de graad-, de niveau- en de dienst-anciënniteit betreft.

3. Het koninklijk besluit van 16 maart 1964 vermeld in paragraaf 1, 3º, betreft de wijziging van verscheidene besluiten met betrekking tot het statuut van het rijksper-

.../...

soneel. In feite wordt in de bijlagen bij het voornoemde koninklijk besluit de gewijzigde, integrale tekst vastgesteld van verscheidene besluiten met betrekking tot het statuut van het rijkspersoneel.

Volgens de regels van de legistiek dienen de gewijzigde besluiten zelf (of de relevante delen daarvan) te worden opgeheven en niet het voornoemde wijzigingsbesluit.

4. Het koninklijk besluit van 3 december 1969 vermeld in paragraaf 1, 8°, werd reeds opgeheven bij het koninklijk besluit van 12 november 1991 houdende het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de afdeling informatica van de rijksbesturen, dat op zijn beurt wordt opgeheven door paragraaf 1, 14°, van het ontworpen artikel. De opheffingsbepaling van paragraaf 1, 8°, dient derhalve te worden geschrapt; de daaropvolgende bepalingen moeten dienovereenkomstig worden vernummerd.

5. Sommige door het ontwerp opgeheven besluiten bevatten zowel bepalingen inzake het administratief statuut als inzake het geldelijk statuut van sommige personeelsleden. Derhalve dienen de stellers van het ontwerp erop toe te zien dat het eveneens aan de Raad van State voorgelegde ontworpen besluit houdende het geldelijk statuut van het personeel van het ministerie van de Duitstalige Gemeen-

.../...

schap (1) op dezelfde datum in werking treedt als het onderhavige ontwerp.

Artikel 60.

Dit artikel verleent een gunstige overgangsregeling, wat de duur van de stage betreft, aan de stagiairs wier stage bij de inwerkingtreding van het ontwerp nog niet is beëindigd : op hen blijft de kortere stageperiode van toepassing zoals die is geregeld bij artikel 34, § 2, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937. Deze gunstmaatregel is echter beperkt tot de kandidaten van de niveaus III en IV. De duur van de stage opgelegd door het ontwerp (artikel 15) is, wat de niveaus I en II betreft, immers dezelfde als die bepaald in het statuut van het rijkspersoneel, en niveau II+ wordt door de ontworpen regeling uitgesloten van de gunstmaatregel.

De uitsluiting van niveau II+ is volgens de toelichting verstrekt door de gemachtigde ambtenaar hierdoor verantwoord dat er bij de inwerkingtreding van het A.P.K.B. geen specifieke regeling voor de stageduur in dat niveau bestond. Volgens de gemachtigde ambtenaar kan de redactie van het ontworpen artikel dan ook worden vereenvoudigd door de woorden "behalve wat het niveau II+ betreft" te schrappen.

(1) Over dat ontwerp geeft de Raad van State heden het advies L. 24.680/8.

Artikel 62.

De woorden "en in artikel 53, lid 5" dienen te worden geschrapt. De gemachtigde ambtenaar is het daarmee eens.

Slotopmerkingen.

1. Het ontworpen besluit dient te worden aangevuld met een uitvoeringsbepaling en met de vereiste ondertekeningen.

2. Het verdient aanbeveling bij belangrijke besluiten zoals het onderhavige (zeker indien het zou worden omgewerkt tot een alles omvattende rechtspositieregeling voor het betrokken personeel) een verslag aan de Regering te voegen, dat samen met het besluit en het advies van de Raad van State (1) wordt bekendgemaakt. Dit maakt het mogelijk de grote lijnen van de reglementering te schetsen, innovaties ten opzichte van de huidige regeling aan te stippen en uitleg te verschaffen over de diverse bepalingen van het besluit. Een dergelijk verslag kan in belangrijke mate de toegankelijkheid van de regeling voor de burger verhogen.

(1) Artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. B. THYS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.